

อ ๑ น ี ส ง ส ์

ทำ ๑ บ ุ ญ ท ๑ ด ก ุ ญ ๑

ปราชญ์ผู้มีปัญญา ให้อายุย่อมได้อายุ ให้พละย่อมได้กำลัง
ให้วรรณะย่อมได้วรรณะ ให้ปฏิภาณย่อมได้ปฏิภาณ ให้สุข
ย่อมได้สุข ครั้นให้อายุ พละ วรรณะ สุข และปฏิภาณแล้ว
จะเกิดในที่ใด ๆ ย่อมเป็นผู้มีอายุยืน มียศในที่นั้น ๆ

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๒๕๖

ส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องจักรกลจะทำหน้าที่ไปตามโปรแกรม โดยมีตัวควบคุม หากตัวควบคุมเสียสมดุล การทำงานของส่วนประกอบต่างๆ จะคลาดเคลื่อนไป ทำให้เกิดการทำงานผิดพลาด และไม่สามารถควบคุมได้ในที่สุด ชีวิตมนุษย์ก็เช่นเดียวกัน เป็นสรีรยนต์ที่คล้ายกับเครื่องจักรกล มีใจเป็นตัวควบคุมคำพูดและการกระทำ ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ล้วนต้องพบอุปสรรคและปัญหานานัปการ หากไม่รู้จักปรับสมดุลของใจให้หยุดนิ่ง ชีวิตจะจมอยู่กับความทุกข์ ตกอยู่ในวงล้อมของปัญหาจนหาทางแก้ไม่ได้ ฉะนั้นหากเราจะประกอบงานใด เราต้องหมั่นทำใจให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๓ เพราะใจที่หยุดนิ่งจะมีอำนาจสามารถเปลี่ยนเรื่องร้ายให้กลายเป็นดีและทำให้เราสมปรารถนาในทุกสิ่ง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน โภชนทานสูตร ว่า

“ปราชญ์ผู้มีปัญญา ให้อายุย่อมได้อายุ ให้พละย่อมได้กำลัง ให้วรรณะย่อมได้วรรณะ ให้ปฏิภาณย่อมได้ปฏิภาณ ให้สุขย่อมได้สุข ครั้นให้อายุ พละ วรรณะ สุข และปฏิภาณแล้ว จะเกิดในที่ใดๆ ย่อมเป็นผู้มีอายุยืน มียศในที่นั้นๆ”

*ย้อนหลังไปในยุคสมัยที่มนุษย์มีอายุ ๒๐,๐๐๐ ปี เมื่อ

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๒๕๓

พุทธันดรที่แล้ว ในสมัยของพระกัสสปพุทธเจ้า ที่เมืองพาราณสี มีชายยากจนคนหนึ่ง เป็นคนอึดคัดขัดสนมาก เพราะภพชาติในอดีต ไม่ได้ทำบุญกุศลใดๆ ไว้ ไม่มีแม้ชื่อของตนเอง ต่อมา เขาได้งานรับจ้างเป็นคนดูแลหญ้าที่บ้านของสิริธรรมเศรษฐี เพื่อแลกกับอาหารวันละมื้อ เศรษฐีได้ตั้งชื่อให้ว่า **นายติณบาล** แปลว่า คนรักษาหญ้า มีหน้าที่เกี่ยวหญ้ามาเลี้ยงม้า

นายติณบาลทำงานให้เศรษฐีด้วยความขยันขันแข็ง วันหนึ่ง บุญเก่ามาตักเตือน ทำให้คิดได้ว่า “ตัวเรายากจนเช่นนี้ก็เพราะไม่เคยทำบุญไว้ในชาติปางก่อน ชาตินี้จึงต้องมาเป็นคนรับใช้ แม้สมบัติติดตัวสักนิดก็ไม่มี ทั้งยังไร้ญาติขาดมิตรที่จะคอยช่วยเหลือ” คิดดังนี้แล้ว เขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทำทาน จึงแบ่งอาหารที่ได้รับเป็นค่าจ้างออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งไปถวายพระภิกษุด้วยความเลื่อมใสศรัทธา อีกส่วนหนึ่งแบ่งไว้รับประทานเอง

เศรษฐีเห็นการกระทำของเขา เกิดความเมตตาสงสาร จึงเพิ่มอาหารให้เป็นสองเท่า นายติณบาลดีใจมาก จัดแจงแบ่งอาหารออกเป็น ๓ ส่วน ถวายพระ ๑ ส่วน แบ่งให้คนจน ๑ ส่วน และส่วนที่เหลือเก็บไว้รับประทานเอง เขาทำเช่นนั้นมาโดยตลอด

วันหนึ่ง เป็นวันออกพรรษา ชาวเมืองต่างเตรียมตัว

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๒๕๘

เตรียมใจเพื่อจะได้ทำบุญทอดกฐินเป็นการใหญ่ รวมทั้งท่าน
เศรษฐีก็ได้เตรียมผ้าไตรจีวรและอัฐบริวาร เพื่อทำบุญทอดกฐิน

วันนั้น ท่านเศรษฐีได้ชักชวนข้าทาสบริวารทั้งหมดให้มา
ร่วมบุญทอดกฐินครั้งนี้ด้วย เพราะท่านจะเป็นประธานใหญ่
ทันทีที่นายติณบาลรู้ว่า เศรษฐีจะเป็นประธานทอดกฐิน เขา
บังเกิดความยินดี เข้าไปถามว่า “ท่านเศรษฐี กฐินทานนี้มี
อานิสงส์อย่างไรบ้าง” เศรษฐีตอบตามที่เข้าใจว่า “กฐินทาน
มีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ พระพุทธองค์ตรัสสรรเสริญว่า เป็นทาน
อันประเสริฐ เป็นการทำบุญกับภิกษุสงฆ์ผู้ชำระกาย วาจา ใจ
ให้บริสุทธิ์ตลอด ๓ เดือน บุญนี้เป็นกาลทาน หาโอกาสทำได้
ยากมาก”

ติณบาลได้ฟังดังนั้น เขายากได้บุญใหญ่ในครั้งนี้ด้วย
เมื่อกลับที่พักของตน เกิดความกังวลว่า ตัวเรานี้ยากจนเหลือเกิน
ไม่มีสมบัติอะไรเลย แล้วเราจะทำบุญร่วมกับเศรษฐีได้อย่างไรกัน
เขาคุ่นคิดอยู่นาน พยายามหาสิ่งของที่มีค่า เพื่อนำไปร่วมบุญ
ทอดกฐินกับท่านเศรษฐี ก็มองไม่เห็นสิ่งใด ในที่สุดเขาตัดสินใจ
เปลี่ยนผ้านุ่งของตนที่มีอยู่เพียงชุดเดียว ออกไปเร่ขายในตลาด
ส่วนตนเองก็เอาไปไม้มาเย็บทำเป็นเครื่องนุ่งห่มแทน เพื่อไม่ให้
อูจาดตาแก่มหาชนที่ได้พบเห็น

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๒๕๕

พ่อค้าแม่ค้าและคนเดินตลาดที่พบเห็นสภาพของนาย-
ติณบาลที่งูไปไม่เดินมา พวกกันหัวเราะจนลั่นตลาด ไม่ว่าเขาจะ
เดินผ่านไปทางไหน ผู้คนก็หัวเราะเยาะ พุดจาเย้ยหยัน หาวว่า
เขาเสียสติไปแล้วที่ทำแบบนี้ ถึงแม้ใครต่อใครจะหัวเราะ ทั้งส่ง
สายตาดูหมิ่นดูแคลน แต่นายติณบาลก็ไม่หวั่นไหว หัวใจยัง
เปี่ยมไปด้วยความปิติยินดีที่จะได้ทำบุญใหญ่ จึงประกาศว่า
“ท่านทั้งหลาย โปรดหยุดหัวเราะเยาะข้า ถึงข้าจะยากจน แต่ก็
ไม่เข็ดใจ จะขอรุ่งไปไม้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ชาติหน้าข้าจะ
รุ่งแต่ผ้าทิพย์”

เมื่อประกาศท่ามกลางมหาชนแล้ว เขาเดินเร่ขายผ้ารุ่ง
ต่อไปด้วยดวงใจที่เบิกบาน ในใจคิดเพียงว่าจะได้บุญใหญ่ และ
ในที่สุด เขาขายผ้าได้ในราคา ๕ มาสก หลังจากได้เงินมาแล้ว
ก็รีบนำเงินไปร่วมบุญทอดกฐินกับท่านสิริธรรมเศรษฐี และตั้งใจ
อธิษฐานว่า “ต่อแต่นี้ไป ความลำบากยากจนขออย่าได้บังเกิด
ขึ้นแก่ข้าพเจ้าอีกเลย สิ่งที่ดีที่สุดของมนุษย์อยู่ที่ไหน ขอให้
ข้าพเจ้าพึงได้สิ่งนั้นด้วยเถิด”

เมื่อเศรษฐีได้เงินมา ๕ มาสกแล้ว ได้อนุโมทนาในกุศล-
เจตนาอันแรงกล้าของลูกจ้าง และนำไปซื้อเข็มกับด้ายสำหรับ
เย็บผ้าไตรจีวร ครั้นถึงวันทอดกฐิน นายติณบาลก็ติดสอยห้อย

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๓๐๐

ตามท่านเศรษฐีไปร่วมงานทอดกฐินด้วย เหตุการณ์นี้ทำให้ชาวเมืองตื่นตะลึงไปทั่ว ต่างพากันพูดถึงเรื่องของนายติณบาลที่ยอมนุ่งไบไม้ ขายผ้านุ่งเพื่อทำบุญ แม้ชาวสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น ก็ยังกล่าวขานชื่นชมอนุโมทนาสาธุการถึงการกระทำอันน่ายกย่องของนายติณบาล

กิตติศัพท์การขายผ้านุ่งทำบุญเลื่องลือไปถึงพระราชากับมีราชโองการรับสั่งให้นำนายติณบาลมาเข้าเฝ้า แต่เขาอายุที่ตนเองแต่งกายไม่สุภาพ มีแต่ไบไม้เท่านั้นเป็นเครื่องนุ่งห่ม พระราชาจึงสั่งให้ราชบุรุษนำผ้าเนื้อดีราคา ๑๐๐,๐๐๐ กหาปณะไปมอบให้ เมื่อนายติณบาลเดินทางไปเข้าเฝ้าแล้ว พระราชาทรงรับสั่งว่า ขอให้พระองค์มีส่วนแห่งบุญในการทอดกฐินสามัคคีของนายติณบาลด้วย ซึ่งนายติณบาลก็เต็มใจให้พระราชามีส่วนแห่งบุญของตน เมื่อพระราชาทรงอนุโมทนาแล้ว ทรงพระราชทานทรัพย์สมบัติ ช้าง ม้า วัว ควายและทาสบริวารอีกมากมาย อีกทั้งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเศรษฐีประจำเมือง มีชื่อว่า ติณบาลเศรษฐี

ต่อมาเมื่อติณบาลเศรษฐีหมดอายุขัย ได้ไปบังเกิดเป็นเทพบุตรในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีวิมานแก้วสูงถึง ๕ โยชน์ มีนางเทพอัปสร ๑๐,๐๐๐ นางเป็นบริวาร และพรั่งพร้อมด้วย

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๓๐๑

ทิพยสมบัตินานัปการ ได้เสวยทิพยสมบัติเป็นเวลายาวนาน ส่วนสิริธรรมเศรษฐี เมื่อละโลกแล้วก็ได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้น ดาวดึงส์ เช่นเดียวกับบิดนบาลเศรษฐี

นี่เป็นอานิสงส์ที่เกิดจากการทำบุญทอดกฐินสามัคคี ชนิดเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ทุ่มเทก้นสุดฤทธิ์สุดเดช คำว่าทุ่มสุด ฤทธิ์สุดเดช หมายถึง มีสติปัญญาเท่าไร ก็นำออกมาใช้ให้มากที่สุด ถึงแม้จะมีปัจจัยน้อย แต่มีใจใหญ่ ทุ่มสุดใจ เมื่อรู้วาบุญจากการทอดกฐินเป็นบุญใหญ่ที่พิเศษและจำกัดด้วยกาลเวลา ก็ไม่ปล่อยให้โอกาสนี้ผ่านไปได้ทำบุญกับพระสงฆ์ซึ่งท่านอยู่จำพรรษา ครบถ้วนไตรมาส มุ่งฝึกฝนอบรมตนเองให้เป็นพระแท้ เพื่อเป็นเนื่อนาบุญอันเลิศให้กับผู้มีบุญทั้งหลาย

เราโชคดีที่ได้เกิดเป็นมนุษย์ มาพบพระพุทธศาสนา อีกทั้งมนุษย์ทุกคนเป็นผู้มีเชื้อแห่งความดีที่ได้สั่งสมบุญไว้แล้ว จิตใจจึงพร้อมที่จะสั่งสมบุญ เหลือแต่การได้กัลยาณมิตรคอย ชักชวน ด้วยถ้อยคำอันเป็นสิริมงคลเท่านั้นเอง หากเราใช้สติ-ปัญญาเปิดใจให้เรามีความกระจำในเรื่องบุญกุศล เขาก็พร้อมที่จะมาร่วมเดินในเส้นทางบุญ การทำบุญทอดกฐินนี้มีอานิสงส์ ยิ่งใหญ่ไพศาล จะได้ทั้งทรัพย์สมบัติและบิรวารสมบัติติดตัวไป ทุกภพทุกชาติ และที่สำคัญจะได้อริยทรัพย์อันประเสริฐ คือการ

อานิสงส์ทำบุญทอดกฐิน

๓๐๒

ได้บรรลุผลานิพพานด้วย เพราะฉะนั้นให้ทุกท่านหมั่นทำ
หน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร แนะนำมหาชนให้มาสู่เส้นทางบุญ
ถึงคราวออกพรรษาขอให้พากันไปทำบุญทอดกฐินกับพระสงฆ์ผู้
เป็นเนืองนาบุญตามวัดต่างๆ เพราะ สุโข ปุณณสส อัจฉโย
การสั่งสมบุญจะทำให้เรามีความสุขไปทุกภพทุกชาติตราบ
กระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

